

Må jeg så ikke her afæske hr. Baadsgaard, hvilke offentlige virksomheder der skal have hvilken beskyttelse, i stedet for sådan noget løst noget med, at det kan være nogle affaldshistorier og sådan noget. Det er jo det, der interesserer os. Hvad går det ud på? Hvilke firmaer drejer det sig om? Og hvad er det, de skal beskyttes imod?

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Baadsgaard, at der ikke kun er tale om særlove, som nu kan sætte konkurrenceloven ud af kraft. Der er også tale om enhver beslutning, som træffes i en kommunalbestyrelse, et amtsråd eller alt muligt andet, hvor man beslutter, at nu vil man bruge skatteydernes penge på at gå ud og konkurrere med det private erhvervsliv.

Alle disse beslutninger er også pr. definition undtaget fra at skulle underlægges konkurrenceloven, hvis myndigheden selv beslutter, at de skal være undtaget.

Nu beder hr. Baadsgaard om et konkret eksempel, og så vil jeg sige, at det i princippet er alle offentlige virksomheder, der kan undtages, så derfor kan han få alle de eksempler, han vil. Det kan være en kommunal gartneriafdeling, hvis hr. Baadsgaard meget gerne vil have det. Det kan være et kommunalt ønske om at oprette et slamsugerfirma. Alle muligheder er åbne og kan undtages.

Derfor er der kun ét at gøre, hvis man vil bevare muligheden for konkurrencedygtige danske arbejdspladser i det private erhvervsliv, og det er i det mindste at få konkurrenceloven til også at gælde de offentlige virksomheder. Alt andet er da stjerneurimeligt. Det er urimeligt nok i forvejen, at de kan bruge skatteydernes penge, men det er da endnu mere urimeligt, hvis de ikke en gang skal underlægges samme konkurrenceregler.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg har besluttet ikke at tage en kort bemærkning, så jeg vil i stedet lige knytte en bemærkning til det foregående emne, nu da jeg alligevel har ordet, og det er til hele spørgsmålet, om der findes monopol og mangel på konkurrence på det danske marked.

Man kan sagtens komme med eksempler på, at der er konkurrence, men man kan sandelig også komme med eksempler på områder, hvor der ikke er konkurrence. Jeg skal bare nævne

mejeriområdet, ølområdet, cementområdet og, som den seneste begivenhed har understreget, asfaltområdet i forbindelse med Phønix. Der er masser af områder i Danmark, hvor der mangler konkurrence, og derfor er vi også glade for, at regeringen nu kommer med et forslag til en egentlig konkurrencelov. Det har vi ikke haft i mange år, og vi er et af de få lande i Europa, der ikke har sådan en lov.

Regeringen har været længe om det, det skal siges, men til gengæld er lovforslaget også blevet bedre, end man kunne frygte. Jeg skal især nævne, at man nu trods alt indfører forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler, og at man indfører forbud mod misbrug af dominerende stilling. Det er to gode ting, og det skal man have tak for.

Men der mangler altså stadig væk noget, og det, man er nødt til at tage fat i, er, at der ikke er nogen form for kontrol med fusioner. Jeg skal minde om, at det står vi ret alene om. Da jeg hørte hr. Svend Erik Hovmands indlæg, hvor han sagde, at nu skulle vi tilnærme vores lovgivning, hvad der er gældende i EU og i dets medlemslande, tænkte jeg, at det var søreme godt, nu går Venstre ind for fusionskontrol.

For hvad er sagen: I EU som helhed er der fusionskontrol, og i samtlige EU-lande med undtagelse af Danmark, Holland, Luxembourg og Finland er der også fusionskontrol. Finland indfører nu fusionskontrol, fordi deres to største supermarkeds kæder slutter sig sammen, og så har de opdaget, at de har behov for det.

I Danmark har sagen om Phønix jo illustreret for mange, i øvrigt også i den borgerlige lejr, at vi har brug for fusionskontrol. For hvad er tilfældet her? Sagen er, at vi har et marked med langt højere priser end i andre lande, fordi vi har beskyttet markedet på den måde, at nogle få firmaer kan aftale tingene med hinanden.

Frygten for, at Phønix skal gå til en norsk ejer, er jo ikke, at danske arbejdspladser kommer på norske hænder. Næh, det er frygten for, at monoopolet vil blive brudt, og at priserne kommer ned. Her er et tilfælde, hvor et brud på monoopolet ville være en klar fordel ikke alene for de ansatte – det har været nævnt – men sandelig også for de danske forbrugere.

Hr. Baadsgaard siger, at fusioner er nyttige. Ja vist da. Jeg kan nævne mange fusioner, der er nyttige, men en kontrol med fusioner betyder ikke et forbud mod fusioner, den betyder, at man skal anmelde dem, så monopolmyndighederne kan gribe ind, eventuelt ved at stille betingelser for en fusion.